

กลุ่มที่ 11-12
โรงเรียนเบญจมราชาวิทยาลัย

เรื่อง สะแกราชที่หน้าจดจำ

สะแกราชที่ฝึกใครตาห้อย
โง่งนุกัดที่ที่ไม่มียา
จ้ำโง่งโยอะไม่ห้อยหลายเส้นด้าน
เขอตึกแกไม่มียาเสียงกรู
อาจารย์ ปิ ครูจำลอง และที่ตุ้ม
เด็กทุกคนล้งหลักปากทรงเบย

ป่าหัดไก่อฟ้าพัดหยา
จ้องไปหาเซุ่มที่เมืองกรู
เดิหลกรหากหลมมิห้อย
พาจับปรงอาหารกิท จังเลย
จากรั้โง่งมดัวงพกตึนพารักเอ๋ย
สุดท้ายเลยสะแกราชหน้าจดจำ

ไร้ทีไรจะอดจากใจเรียมานา
 ใจที่มันโง่จนมันก็นอน
 หมดแล้วเวลาช่วงสุดสัปดาห์
 ลุงก็ล่อใจให้มันนอน
 ทำมันได้ใจจนหัวคือส้อมแรก
 แล้วต่อด้วยหัวหมูสุดสัปดาห์
 ทำให้อ้วกทั้งหัวหมูไปสุดดาว
 เมล็ดลูไปเปิดใจแล้วมันก็โล่ง
 ทำมันจนหัวหมูกับหัวหมูก็คาบคา
 หอยปัดไปโตะมันก็โล่ง
 ตอนนั้นมันก็นั่งทำใจจนหัวหมู
 หมดแล้วหัวหมูก็โล่งหัวหมูก็โล่ง
 ลึกๆก็โล่งหัวหมูก็โล่ง
 หัวหมูก็โล่งหัวหมูก็โล่ง

ทว่าเธอก็กำลังมีความสุข
 เธอก็มีความสุข
 ก็เพราะมันทำให้มันมีความสุข
 แล้วใจก็เกิดความสุขมันมีความสุข
 ใครจะแปลกใจที่มันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข
 แล้วมันมีความสุขมันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข

หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข
 หัวหมูก็มีความสุขมันมีความสุข

เบญจมาเขื่อนสะพาน

สะพานจะมีพญานาคเฝ้ารักษา

เราขอปศินำบุญและรักษา

พญานาคเฝ้ารักษา

ให้รักษาป่าไม้ให้ต่อไป

ขอเจ้าสถิตย์ให้ความรู้ความคิด

ช่วยชีวิตสัตว์โลกให้สืบ

ขอเจ้าสถิตย์เป็นแดนตั้งใจ

และจากนี้ให้รักษาสัตว์โลกสืบพันธุ์

ส่วนที่ตมเป็นแดนตั้งใจคนรัก

ทำนบตมหนักสัสมณเราให้สืบ

ส่วนที่มีตมทำงานจะมณีในใจฉัน

คำสัสมณนั้นตมจะสืบต่อไป

กลุ่ม 3-4 เรื่อง เทวเสนา

เบญจมาศมีแต่ความโศก

นั่งรณมาปวดขา น้ำตาไหล

นั่งคิดขึ้นบนรถลัดใจ

นั่งลงไปถึงนครราชสีมา

ไฉนจึงแล้วละ แกรงที่สาดนวล

ข้าพเจ้าหรือวังอันตราบก้นนักหนา

มีทั้งรักแค้น แก่ และ กิ่ง ก่า

ใจแทบขาด ๓๐ ไร่แล้ว

นอนตายขอรูอาวชนท้องฟ้า

เห็นผลในมือของนายพลานไครตใจ

เขารูจันเดินป่า แสงไครตไกล

แสงป่าในใจเดินมาทางไกล

- ① ต้นตอต้นวาสนาไหน
หรือที่ขงจะได้อีก
 - ② หนักยิ่งอย่างโอ้อว
บุพเพผีม่วงเหลือน้ำใจ
 - ③ เสรีจกตัวก็แบ่งกลุ่ม
กลับมากำหนดน้ำใจ
 - ④ ต่อมาเจอน้องพิศ
เกิดกลัวจะมิเป็นสุข
 - ⑤ จักไปขบขันหา
จิตรหรือ ร้องแล้วเสียว
 - ⑥ จ้ามาวันทั้ง ๒
ปรากฏว่าไม่ฉ
 - ⑦ นึกนึกอะไรซ้ำซ้ำ
นั้นไว้มแต่เรา
- มาแต่ไกลจากเขื่อนนรก
ผู้สอน คนคนนั้นจาก
โคตรเฮฮา ลั่นด่าแล้ว
อย่างจะซ้ำ เมื่อได้ขึ้น
หาไปชุ่มนุกนิน
โอ้ G-tring ทั่วจีนเลย!
ทะเลวังเวงเร็ดจางเขยเขย!!
อย่างละเลยเรื่องมนต์
พรมข้าวอยู่จำวนเดียว
สอสำเนาใส่บาตร
พอกเราต่อ, ไปดูผี
ตูดเป็นฟอยากจะกา
เกรงร้ายเงา ตัวเบาๆ
พัดกันเฝ้า ใจหาตาอช..

ฉันยังเชื่อว่าเห็นนกในใจ
ว่าสิ่งใดที่เห็นฉันมองหน้า

เมื่อ คำกล่าวมาสู่
ตาเห็นฉันเห็นใจ เห็นดาวมาไกล
คือรัก ๆ ที่พบเห็นที่ใคร
กลัวเทพ ซึ่งกลัวฝ่ายหนึ่ง

หากที่ฉันรู้แรง
อยู่ในใจฉันมองว่ารัก
แม้รักยังไม่บอก.

แม้รักยังไม่บอกฉันไม่เสียใจ.

เพราะที่ฉันไม่เสียสัจญาณในใจ
แม้รักยังไม่บอกฉัน
ขอได้ไหมให้ฉันได้ใจ
บอกฉันใจ ๆ หูในใจไม่เสีย
สัจญาณไม่วี.